

YAMAÇ

“Yamaç” yıllık bir şiir antolojisidir.

2023 (2)



YAMAÇ'TAN

Yamaç, Simit Çay Edebiyat Etkinlikleri'nin organize ettiği bir şiir seçkisidir. Seçki yıllık olarak yayımlanmaktadır.

Seçkiye şiirinizi göndermek için [bu bağlantıya](#) tıklayabilirsiniz.



ŞİİRLER

- Eylül:** Hacer Elmas (3)
Oluş: Berdel Çelik Tokay (4)
Bir Kahraman: İlayda Çalışkan (5)
Savaş Çocukları: Berdel Çelik Tokay (6)
Sen: Mine Arya Şengül (7)
Hiçim: Seçil Öztürk (9)
Yazdan Sonra: Atıl Murat Baş (10)
Uzak Yıldız: İlker Gedik (11)
Gözlerim Kapalı Seni Görüyorum Ata Gökçe (12)
Çember: Şehnaz Neslihan Gürz (13)
Ne Olur Gel Sevgili: Muhammet Kaan Durmuş (14)
Sevgili: Muhammet Kaan Durmuş (15)
Kanadı Kırık Kuşlar: Serkan Ölçüm (16)
Yanık Bahar: Ersin Yakut (18)
Bir İstanbul Meselesi: Sinem Sevilay Yiğit (19)
Bir Nebze: İlkay Durmuş (20)
Olmalı: İlayda Çalışkan (22)
Bir Çift Gara Lastik Yemeni İşte: Sema Zeren (23)
Rüyalarım Denizler: Yasir Kassap (25)
Ben Bir Acayip Oldum: Reyhan Kara (26)
Ah O Gözler: Tarık Uslu (27)
Maviliklerin Halleri Üzerine Bir Ağıt: İzzet Akın Tütüncüler (28)

Eyleme İnsanoğlu: Hamza Aslan (32)

Caliginous: Enes Aydın (33)

Islak Kâğıt: Adil Başar ŞAHİN (34)

EYLÜL

Söyleyeceklerim nasıl bir cendereye düştün Sen böyle
Mahzun kalbim galip olanı seçemiyor
Sillesini yemiş sözlere mana biçilmiyor
Bunca anlamını yitirmişlere karşı bir sesin yetiyor
Eylül şairi şiiri kavuşturan aydır
Yıllar geçse de seni ilk gördüğüm aydır

Eylül başka eylülde seni yaşatan bir güz var
Eylülde sana ait cümleler, hayaller var
Ve şimdi eylül şiirlerde değil evimizin şenliğinde var
Hangi şiirin harcıydı adımızı satırlarda anmak
Hangi âlimin dilindeydi kuramadığımız cümleler
Hangi devrim ateşine kızılık taşıyorduk ellerimizle
Hangi geçmişti bizi gelecekte kavuşturan
Hangi hasretti bizi kırk halatla zamana bağlayan

Hacer ELMAS

OLUŞ

Nasırlı bir vadinin namus merdivenindeyim,
Hayalci bir kamburum ben.
Gri nehirleri görüyor musun?
Ezgisiz ve soğuk demirden.
Kökleri kopuyor,
Çöl kavruğu taçsız bir nefes gibi kopuyor!

Berdel Çelik TOKAY

BİR KAHRAMAN



Bir güneş doğdu ufuktan,
Hem cesur, hem kahraman
Benzemezdi kimse ona,
Umut oldu bu vatana.

Deniz mavisi gözleri,
Parlıyor ufukta.
Anlattığı bir şey var,
Yıkılmayacak bu vatan.

Vatanı kurtarmaktı amacı,
Onunla yürüdü yol arkadaşları,
Korkmadı, yılmadı
Mustafa Kemal'di onun adı.

Geldiğinde veda zamanı,
Tüm Türkiye ağladı,
Mustafa Kemal'in evlatları,
Unutmayacak atasını.

İlayda ÇALIŞKAN

"Cumhuriyetimizin 100. Yılı kutlu olsun. Yaşa Mustafa Kemal Paşa."

SAVAŞ ÇOCUKLARI

Adalet vurulmuş yumruklardan bahsedelim bugün.
Ölüm düşlerine nabız atan gemilere sarılan yosunlardan.
Solmuş yasemin mektuplarına yazılan nedensiz acılardan.
Nice yoksulların anlaşılmayan ağıtlarından.

Ve siz!

Keder yoncasının zavallı çocukları!
Adandığı yolları bilmeden,
Dilsiz kapılarda bekleyenler.

Ve siz!

Tanrının çiçek açmadığı avlularda,
Bir çığ gibi devrilmiş zavallı çocuklar...

Berdel ÇELİK TOKAY

SEN

Kalbimin tam ortasında hissettiğim kalabalık sızım.

Sen eski bir pencere pervazı çok uzaklara giden zihnimin sıcak buğususun.

İlmik ilmik ördüğüm evsizin atkısı...

Anlam anlam gezdiğim satırlarında hem aşk hem ölüm şiirleri.

Bir gün çiçek çiçek açan bereketli ve sıcak bozkırım, sonra don kesiyor tüm uzuvlarım
parmak uçlarından en keskin uçurlara.

Bir adım bir ayakkabı, cenaze evinin kapısında, bir de bahçede oynayan ölümden
habersiz çocukluğum.

Tırnaklarım kırmızı içinde kalana dek tutduğum balon, maviye özgürce savrulan
kanatlarıyla.

Sen kirpiklerinden uzandığım sılaya, öyle bir sıra ki iliklerim kadar yakın.

Pespaye bir sokak kadınının kaldırımlarda bıraktığı umarsızlık kadar soğuk, alev alev
kavuran çatı gibi aileydin.

Sen, ne var ne yok sırtını dönmüş bir ümitsizliğin kaburgalarında için için aradığı o
güneşin kıvrıntısı...

Öyle sıcak öyle nazlı.

Adım adım perçinlediğim, avuç avuç açtığım göklere göğsümün tam da ortasını.

Gün geldi, sabah açtı gözlerime uzun zaman sonra ilk kez.

Sen geldin, adımların neden öyle kararsız?

Gece ayrılıyor gökyüzünün koynundan, ıslık ıslık mavi nehir.

Taşları keskin, taşları yuvarlak, yer yer boğuluyor kafesim yer yer bağrını açıp rüzgara
avaz avaz bağırıyor sevdayı.

Sevda..

Öyle kararsız öyle çekingen bir adım geri bir adım ileri.

Bilmiyorsun benim tabanları delik üzeri parlak siyahlarla bezenmiş, babadan kalma o
bayramlık pabuçlarım, toprak yolları arşınlar ve yemin ettiği ne varsa yapmamaya dair,
yapmak için parçalara ayırır etini.

O yolda dizlerime dolanan ve de zehir saçan her otu, küçük ateşinde, yapayalnız bir
cezvenin buharında pişirir çocuk hevesim.

Uçurtma iplerinde avuç içlerimi kesen gözbebeklerin çığlık çığlığa bir ıssızlık
nöbetinde.

Mavi mavi tutsaklık köpük köpük parmaklık.

Bir mahkûmun boyun eğişinde taşkın özgürlük, buruş buruş gençlik kokar her bir gülüşünde.

Sen gamze gamze umut, uzak mı gözbebeklerinin tırmandığı sarı buğdaylar, o yıl bereketsiz ve bir boğazın ufacık bir kırıntı için dilendiği güçsüz serçe.

Yine de uçuyor. Kanatları küçük, kanatları bir gemi güvertesinde çaresizlik ile boğuşan bir avarenin yer yer uğrayan gürültüsünde çırpınıyor.

Çoğu zaman sessiz, çoğu zaman kollarında sarmalanmaya aç o bebeğin süt çığlıkları.

Mine Arya ŞENGÜL

HİÇİM

Depremden geriye, yağmalanmış serim,
Çaputlarla dilenen hayaller,
Falcı önermesinden, tarot tesellisi kaldı.
Bir de sensiz sesin, kahve yanına lokum.
ne yapayım kafeinsiz geçmiyor günüm.

Yokum...

Parça tuğlalardan çıkıyor,
Tepkimeye girmiş nefesim.
Aklım iki gram, üç gramda ruh ekle.
Senden geriye kalan aklımda.
Eldesiz yalnızlık çıktı ortaya.

Susadı da küfre düşmedi dilim.
Dirilir mi küllü gözyaşımda, sübyan nefsim?
Koğuşunun parmaklıklarında,
Ölü ceset kokusu bu içtiğim.
Sarhoşluğumu af buyur,
Bedensiz kaldım, hiçim.

Seçil ÖZTÜRK

YAZDAN SONRA

Kış erkeğiyim kızım ben sert, rüzgârlı, soğuk kanlı...
Bembeyazım kar örtüsü kadar yalansız, riyasız.
Suratına çarpan fırtına kadar açık sözlü.
Yıldırımlar kadar duygusalım.
Yazdan sonra döneceğimi bilenler kadar hatırlanır.
Üşüyen gözünden anlayabilecek kadar üşümüş...
Kendimi üşütecek kadar kışım.

Atıl Murat BAŞ

UZAK YILDIZ

güneş düşer gönlüne
ve yanı başında
umarsız bir karanlık
erişilmemiş bir aşk...
* * *

gece düşer ömrüme
ve sana kalan
uzak bir yıldızla parlayan
saçlarındaki ıslaklık.

İlker GEDİK

GÖZLERİM KAPALI SENİ GÖRÜYORUM

Görüyorum sen de görüyor musun?
Kapa gözlerini,yaşa sen de ihtimalleri.
Belki küçük bir çocuğum,
Elimde bir demet papatya.
Küçük bir çocuğun utangaçlığı üzerimde.
Veya yıllar sonra kapını çalmışım,
Elimde bir demet papatya.
Tekrar sevmenin heyecanı üzerimde.
Aç şimdi gözlerini
Aç ki gör karşındaki gerçek beni.
Ne çocuk benim,ne de gelecekte gelen ben.
Ben;içi içine sığmayan ben,
Ben; her gün daha çok seven ben,
Ben;yanında çocuk olan ben.
Kıskanıyorum üstünden uçan kuşu bile,
Neden ben o kuş değilim de,
Senin neşenle daha hızlı kanat çırpamıyorum
diye.
Veya neden odana giren ilk güneş değilim de,
Saçlarını,tenini okşayamıyorum diye.
Sadece gözlerimi kapıyorum yatmadan,
Her gün bir önceki günden daha çok içimdekiler.
Sen de kapıyor musun gözlerini?
Kapa ki gör geçmişi veya yaşa ihtimalleri.

Ata GÖKÇE

ÇEMBER

Vakit gece yarısı
Ruhum kederden bir kefen giydi yine.
Gitmek ister bir yanım
Bir yanım ise kafeste.
Yine seçerim.
Hani iki yol vardır ya önümde
Gidemem oysaki
Sevdiklerim ve sevenlerim
Hepsi içimde.
Yapılacak tek şey kaldı şimdi
Söndür sigaranı
Kapat ışığı
Gir “ÇEMBER”in içine...

Şehnaz Neslihan GÜRZ

NE OLUR GEL SEVGİLİ

Zaman kavramı çok saçma dimi
Akıl geçmişe gidiyor
Bilemiyorum garip geliyor bana
Hani ne bileyim
Üç gün önce dünyanın en mutlusu olan
Nasıl oluyor da bugün
Hüzünden uykusuz kalabilir ki
Hem sevgili öyle özledim ki seni
Sigardan kesildim
Ne sigaram kaldı
Ne de sigarayı almaya gidecek dermanım
Seni özlüyor içim
Bir yolunu bulup gelsen mi acaba
Ne olur gel sevgili
Hayatın tadı kalmadı
Benim tadım kalmadı
Sen sen diye feryat ediyor içim
Ne olur gel sevgili

Muhammet Kaan DURMUŞ

SEVGİLİ

Unutuyorum gibi seni
Sınırlar yakıyor beni
Ne yapsam olmuyor
Gözlerini unutuyorum mesela
Bir şey soracağım sevgili
Ben anlamadım
Seni unutmak
Tanrının bana ödülü mü
Yoksa laneti mi
Unutuyorum seni sevgili
Kayıyorsun zihnimden
Artık seni hatırlamak için
Galeriye giriyorum
Sarf ediyorum bazı şeyleri
Çok garip dimi
Ne olur yardım sevgili
Unutmak istemiyorum ben seni
Ara mesaj yaz
Mektup gönder
Bir şeyler yap
Aklıma hapsedeyim seni
Unutmak istemiyorum sevgili
...

Muhammet Kaan DURMUŞ

KANADI KIRIK KUŞLAR

Kanadı kırık kuşlar gördüm
Gökyüzüne sevdalı, uçmaya hasret
Dağlara vurgun, ayağı prangalı
Denizlere aşık, kafeslere kapatılmış

Kanadı kırık kuşlar gördüm
Bulutlar arasında hayâllere süzülen
En güzel şarkılarını seherlerde söyleyen
Maviliklere muhabbeti, ilelebet süren

Kanadı kırık kuşlar gördüm
İyileşmek için sessizce, sustukça susan
Kanayan yaralarına tuz bastıkça basan
Özgürlüğe uçmak için, umudu sönmeyen

Kanadı kırık kuşlar gördüm
Toprağa düşmemek için, ayakta duran
Daldan dala konmak uğruna, sabreden
Gökyüzüne kavuşmayı özlemle bekleyen

Kanadı kırık kuşlar gördüm
Gözlerinden bir damla yaş akıtan
Bu son olsun diyerek boyun büken
Kırılan kanatlarını, herkesten saklayan

Kanadı kırık kuşlar gördüm
Derin bir nefes aldı, gökyüzüne baktı
Uçmak için kanada ihtiyacı, artık yoktu
Anlamıştı, hasretin vuslata dönmesi için

Beraber olmak değil
Onun uğruna ölmek gerekiydi

Serkan ÖLÇÜM

YANIK BAHAR

Yakalayalım zamanı iki yakasından.
Sıyrıalım yâr, şu fuzuli insan kalabalığından
Yanan gönlümüz olsun, parlasın aşkımızdan.
Bahçemin gülleri hep senin baharında.

Seni anmayan gök kızıla bürünsün
Ayrılığına dayanamaz toprak, yağmur bile üzüldü.
Bu tenhada beklemekten ruhum büzüldü.
Titrek bir lambanın altında sadece seni düşündüm.

Ersin YAKUT

BİR İSTANBUL MESELESİ

Çok sular aktı mı benden sonra?
Çok kez sızladı mı yaran?
Benden sonra sevdin mi birini?
Ya da gözlerinin içine bakarak seni seviyorum dedin mi?

Çok bıçak yarası girdi göğsümün tam ortasına
Kaç acılar atlattım belki de sensiz
Kaç mevsim geçti buluşmamızın üstüne
Kaç kişiler uğradı gönlünün derinlerine.

Sevda bu demi hiçbir şeye benzemezdi
Sen beni uçurumun kenarında yapayalnız bıraktın.
Kaçıp kurtulmak istesem de senden
O uçurumun kenarında arkamdan tutacak olan da sendin,
o uçurumdan atacak olan da.

Çaldı mı o şarkı?
Geçtin mi o Galata sokaklarından?
Ya Haliç Köprüsü?
Denizin serinliği üşüttü mü seni?
Gittin mi o meyhaneye?
İçtiğin mi sevdiğin şaraptan?

Sen beni kırmaktan sevmeye vakit bulamadın.
Ben de hep kendi içimde affetmeye çalıştım seni.
Bu hikaye burada bitti evet.
Koş koşabildiğin kadar özgür yarınlara.
Umarım sırtında bi' yük, göğsünde bi' ağrı olmamışımdır.

Sinem Sevilay YİĞİT

BİR NEBZE

Hüznün bulutlarında geziyorum
Damla damla yağıyorum
Sevdiklerimin üzerine
Gönül isterdi ki
Umut bulutlarında gezeyim
Umut olayım çaresizlere
Bir ateş yakayım bin yanayım
Yangınım dahi bir fayda olsun insanlığa
Bahar olayım rengarenk çiçekler açayım
Güz olayım ama yaprak dökmeyeyim
Kış olup da üşütmeyeyim
Çocuklarla gülüp çocuklarla ağlayayım
O kırık salıncakları da kırık kalpleri de
Ben tamir edeyim
Terk edilmiş tarlaları ben süreyim
Tohum olup saçılayım topraklara
Filizlenip fidan olayım
Yok mu bana da bir nefes diyenlere
İnşirah inşirah yağayım
Bir çivi olayım huzura açılan pencerelere
Rüzgâr olup da gireyim evlerin içine
Işık olayım kör karanlıklara
Su olup serpileyim çoraklaşmış gönüllere
Selam olayım selam bekleyenlere
Olmadı gidemedim kendimden ileri
Kendimden geçtim de bir adım dahi öteye geçemedim

Çürüdüm yenilmeyi umutla bekleyip de çöpe dökülen meyveler gibi
Savruldum
Parça parça tarumar edildim
Kışı yaşadım zemheriyi yaşattım
Ağaç olup da devrildim
Yaprak yaprak döküldüm
Ne bu karamsarlık azizim
Yaşıyorsun işte bir şekilde
Öyle ya infazına gülerek giden
Kendi selasını kendisi okuyanlar gibi
Kendi mezarının taşlarını sırtı kanaya kanaya taşıyanlar gibi
Ne taşlar taşıdı bu omuzlar
Ama şu fani dünyanın yükünü taşıyamadı
Toprağımı en güzel yerlerden kendi ellerimle getirdim
Kendi faydam için değil
Ne zaman onun için yaşadım ki
Bak bari ölümüm bir fayda etsin diyerek çabalıyorum
Benden geriye kalanlar için
Umut ekeceğim ben o toprağa
Kemiklerim çürüdükçe o ektiğim umutlar bir bir yeşerecek
Çınar olacak belki bana bir faydası olmayacak ama
O bayram günleri mezarlıkta koşuşturan o masum çocuklara bir gölge
Ben de geleceğim ama diri olmayacağım diyip de mezar taşlarında tefekkür
eden o yaşlılara bir nebze nefes olacak

İlkay DURMUŞ

OLMALI

Çiçek açan kalbimde,
Bir seni düşledim.
Aydınlatan yüzünle,
Bir seni tanıdım.

Adım adım ilerlerken,
Bir seni düşledim.
Çocuklar güldü bana,
Ben onlara tebessüm ettim.

Şiir yazarken çocuklara,
Mısralarda geldin aklıma.
Çocuklar güldü bana,
Ben onlara tebessüm ettim.

Neşe çaldı bugün plakta,
Kulakların çınlasın dedi bana.
Sordum Neşeye o anda,
Tebessüm etti bana.

Ağacın gölgesinde dinlendim.
Kitap okumak ne güzel dedim.
Çocuklar güldü bana,
Ben onlara tebessüm ettim.

Kendi güzelliklerimle varım dünyada,
Onlar olmasa ben bir hiçim aslında,
Şiir yazıyorum şimdi sırada,
Bana pencereden Bir ıslık yolla.

İlayda ÇALIŞKAN

BİR ÇİFT GARA LASTİK YEMENİ İŞTE...

Bir çift gara lastik yemeni işte....
Çoğumuzun çocukluğunun geçtiği gara lastik ayakkabıları kendisi gibi bizleri de eskitti. Sırf gara lastiklerden pahalı olan sandalet ayakkabılara sahip olamamamın sebeplerinden biri gara lastik yemeniler. Çocukluğumda hiç sandalet terliğinden giyemedim belki ama hep düşlerimin güzel yerlerinde kaldılar. Şöyle pembe bir çift sandaletin hayali. Sizce de güzel değil mi? Yemenimiz her eskidiğinde mahalledeki akrabamız olan halamın eşinin dükkânında alırdık soluğu. O lastik ayakkabıların kokusu hâlâ aklımdadır. Hele poşetinin içinde yan yana dizilmiş bir sürü lastiğin kokusunu barındıran rafları görmeye gör. Arada ayakkabıcıların yanından geçerken anımsarım o kokuyu. (Eskisi gibi değil ama!) Her zaman bir numara büyüğünü alırdık. Sonra modeli, ayağımızda duruşu da önemliydi. Gara lastiğin modeli de mi olur demeyin, şimdi bile pazarlarda bir sürü şekli var. Bizim baktığımız ise ayağımızda kibar durmasıydı. Burnu kaba duranları da vardı. N’apalım çocuk akli işte.

Sonra hoca mektebine de giyerdik bu güzel gara lastikleri. Hoca hep uyarırdı:

— Çorapsız giymeyin! Ayaklarınız caminin halılarını kirletiyor, diye.

Haklıydı da. Ama ben hep o gara lastikleri çorapsız ve camiye giderken de giyerdim. İsteyen pisliğine desin, isteyen sandaletin diyeti, isteyen imkânsızlık. Ama şimdi düşünüyorum da bizim mutlu olduğumuz anların tek şahidi belki de bir çift gara lastik yemeni. Bana hep bunları hatırlatır. Şimdilerde çiçeklileri de çıkmış büyük, küçük yaştakiler için çok güzeller. Ama benim bir çift gara yemenim hepsinden daha renkli gelir bana. Neden



mi? Hayatımın renklerini taşıır çünkü. Bana nereden geldiğimi hatırlatır mesela ve son olarak. Sandalete ulaşılmazlığıma olan ukde, duygularımın sebebi, aynı zamanda beni mektebe kadar takip eden bir çift gara lastik yemenidir. İşte bu bir çift gara lastik yemeninin tekleri gibidir kardeşler de; hayatın renklerini, hayatı taşırlar içinde ve beraberinde; rengi, şekli ne olursa olsun. Ya birbiri ardına gider, birbirini takip eder, ya birbiriyle yol alır ya biri arkada kalır çamura bulanır. Öteki öne geçer, onu bekler.

Öbür tekim olan gardeşçeme. Bir çift çorapsız cılız ayağın altında eskisen de beni mektebe kadar hep takip et olur mu? Rengin pembe olmasa da olur...

Sema ZEREN

RÜYALARIM DENİZLER

Gelir misin benimle uçurumun yamacına
Elimden tutar indirirsin beni denizlere belki
Ya da boş ver atlayayım ben aşağıya
Artık bütün denizler benim
Bir gün Kızıldeniz bir gün Karadeniz'im
Yüzüyorum, geziyorum ve durup bir anda bir şey fark ediyorum
Belki de rüyalarımdır benim denizlerim
Denizlerimde ölümü görüyorum ki bunlar benim rüyalarım
Rüyalarımda belki ölümündür denizlerde ki
Ölümündür benim kocaman dünyalar
Her dünyanın vardır birçok denizi
İşte ben de denizleriyim her bir dünyanın
Her geçen gün denizin dibine biraz daha iniyorum
Ama sonucunda yine uçurumun kenarında buluyorum kendimi
Uçurumun kenarını biliyorum
Bilmiyorum sonunu denizin ama yine de

Yasir KASSAP

BEN BİR ACAYİP OLDUM

Ben bir acayip oldum
Yalnız oldum
Çiçekler düşer oldu saçlarıma
Bembeyaz oldum
Nefes almıyorum
Mezar oldum
Ben bir acayip oldum
Ruh oldum
Ben oldum
Kovalamaca oynuyorum
Yalnızca kaçıyorum
Yapayalnız oldum
Düşüne düşün
Deli oldum
Ben bir acayip oldum
Ham oldum
Har oldum
Ben öldüm
Çiçekler düştü toprağıma
İhlamur çiçekleri
Ben bir acayip öldüm

Reyhan KARA

AH O GÖZLER

Ah o gözler yok mu?
Dimdik dururum önünde,
Yıkılmamacasına bir çınar misali...
Hep sonum mum olur, erir giderim.

Ah o gözler yok mu?
Fırtınalar eser içimde,
Yıkarcasına uçurur her şeyi...
Hep sonum bahar olur, sakinleşirim.

Ah o gözler yok mu?
Umutsuzluk kavurur içimi,
Dökülür sararan yapraklarım...
Hep sonum rengarenk olur, açar çiçeklerim.

Ah o gözler yok mu?
O gözler hiç kapanmasın...

Tarık USLU

MAVİLİKLERİN HALLERİ ÜZERİNE BİR AĞIT

I-martinın kandırma uçuşlarını kabullenememek

hiç şaşmaz inkar da etseniz
siz de deliler gibi sevmiştiniz
kat kesip kıvrılınca mutluluk yerleri aşkın
inkar ettiniz,
inkar da etseniz
sere serpe cılcıbil ve denizaşırı olmalı aşk
yirmisinde herkes şairdi
ellisindeyse hâlâ yarası kapanmamışlar

sana bırakamam bunları suya atarken
medeni hukuka aykırı
hepsi kendi edindiğim acılar hüzünler mutsuzluk ve yalnızlıklar
üstelik daha yeni doğuyor yalnızlığım bu bir ağustos bebeği
bu bir yangın yeri Çanakkale'si
uykusuzluk ve ağlanan geceler ne ki
ergenliği var bir de bu bebeğin

hiç şaşmaz inkar da etseniz
siz de deliler gibi sevmiştiniz
kat kesip kıvrılınca mutluluk yerleri aşkın vazgeçtiniz

sevdiklerimden kandırılmak o kadar güzeldi ki
hep yeni şanslar verip hatayı kendimde aradım
nasıl trafiğe çıkan araç baştan kusurluysa
severek yola çıktığımdan hep ben yanlış anlamıştım

ah bir de Şu vapura yanaŐan martuların içindeki tek özel yolcuyu kendim sanmasaydım

bu Şiirler devam edip giden bir döngü
12 sinde yazdığım la Şimdi yazdığımın gücü elbette farklı
duygu çalıŐıyor kalbim bu hayat denen spor salonunda

hiç Şaşmaz inkar da etseniz
siz de deliler gibi sevmiştiniz
kat kesip kıvrılınca mutluluk yerleri aşkın vazgeçtiniz

Çok okudum ama manavın beni kandırmasına engel olamadım diyor ya OĞuz Atay

ben de durum daha da kötü
istisnasız tüm sevdiklerim kandırabilir beni
Üstelik okumam da azımsanmaz
sorun Şu ki duygu varken bilgi iŐe yaramıyordu
beni kandıran tüm sevdiklerime teŐekkürler

bazı saatlerde tüm duaların kabul olduğu gibi
ağustosun içinde eyllden günler vardı
bütün bir mrn acısı o anda saklıydı
beyaz elleriyle dua eden o kızsız
denize düşen sevgi kırintılarına uçan bir martıydı
denize uçan o martıyı kurtarmaya salak bir adam atladı

hiç Şaşmaz inkar da etseniz,
attığım sevgi kırintılarınadır uçan o martı eller
ne kanatlar eldir ne ekmekler sevgi
eylül hep böyle değil mi zaten
oka zlem çokça yıkıntı
siz de deliler gibi sevmiştiniz
kat kesip kıvrılınca mutluluk yerleri aşkın vazgeçtiniz

bugün Çanakkale'de gökyüzü sarı camlı gözlüklerden izler gibi dünyayı
belki yanlış anlaşılmakta böyle bir şeydir
mavi olduğunu bilip sarı görmek derken göğü
koca bir yangın sardı şehri
sizse mutluluk yerleri kat kesince aşkın, her şeyiinkar ettiniz
beni tanıdığınızı bile
yangını ben çıkardım diyecek kadar cesur değildiniz

II-aşka düşen adamın mavilikteki halleri

bu öyle bir mavi değil/deniz mavisi göz mavisi ya da gök mavisi değil
huzursuz bir mavi/tıpkı olmaması gereken yangının sarartısı
elbet düzelecek her şey
dürüst olan boğulsa da aşkta
kendi vicdanında huzurla nefes alacaktı
hiç de mütevazı olmayan bir maviydi bu aslında ojeli tırnakları vardı mesela
süt kokusu içindeki pınar krem peynirleri gördüm maviydi onlar da
çok anısı olmayan hiç geleceği olmayan mavilikler vardı
yanan sararmış Çanakkale göğünün altında
sense erik dalı gevrektir oynayabilecek kadar neşeliydin
beni düşüğüm bu mavilikte izlerken
kalbin erik dalından gevrekti
o taş kalbini ayaklarıma bağlamış çoktan batıyordum
o taş kalbin adeta atmak için başka canlıların damarlarından kan alıyordu
balon balıkları yaklaşıp ama sevilmez zehirliydi

hiç şaşmaz inkar da etseniz
siz de deliler gibi sevmiştiniz
kat kesip kıvrılınca mutluluk yerleri aşkın vazgeçtiniz
tek kişi de olsa ben şahidim

sevmeyi bildiğim halde çırpındıkça boğuluyordum

en karanlık anı gecenin gün doğar dediklerinde şafakla beraber
yapayalnız ve yorgundum
ah mavi/ah gece/ah kızım/
alayım kıızıma bir kutu boya
boyasın kendini boydan boya

kaktüsleri çok severdin
bütün çiçeksizliklerine hayrandık
ve bilim çok ilerlemişti bazen mavi bir tırnakta ya da mavi bir saçta
ya da duvardaki mavi bir spre y yazıda buluyorlardı bu cinayetin suçlusunu
ama ben bulunduğumda tanınmaz haldeydim

boğulmayı ben kabul ettim
hani derinlerde 50 metrelerin karanlık mavisinde
tüpten bir nefeste tüm ömrünü çekersin ya
tatlı bir sarhoşlukla seni ölüme ikna eden o narkoza
evet tam da öyle bir mavi olarak geldi bu kez

hiç şaşmaz inkar da etseniz
siz de deliler gibi sevmiştiniz
kat kesip kıvrılınca mutluluk yerleri aşkın vazgeçtiniz
açıkçası karlı değildi hatta işinize gelmedi ya başka bir sürü ruhsuz gerekçeniz vardı
tek kişi de olsa ben şahidim
ya da bu benim bir martıyı sudan kurtarmak isterken
boğulmamı anlamlandırma isteğimdi
hiç şaşmaz siz inkar da etseniz uçmayı bildiğinizi
en azından ben deliler gibi sevmeyi ve kendi sevgimde boğulmayı bildim

İzzet Akın TÜTÜNCÜLER

EYLEME İNSANOĞLU

Saygıyı bilen dik yürür
Üzerini sevgi ağı bürür
Unutma sakın insanoğlu
Kişi edebince hürmet görür

Nanköre nasihat kâr etmez
Kovsan kapından gitmez
Uğraşma sakın insanoğlu
Huylu huyundan geçmez

Seven gözün yaşın silsin
Sevmeyen kıymet ne bilsin
Ağlama sakın insanoğlu
Bizi gerçek seven gelsin

Kalk diril kendin bizzat
Tutma gönlünü eyle azat
Korkma sakın insanoğlu
Ayağını yorganına göre uzat

Hamza ASLAN

CALİGINOUS

Tanrı yukarıdaydı ve sıcaktı toprak
Yağmurların nehir olduğu zamanlar
Ruhumda bir ürperti var
Yeniden aşka yoğrulmak ne de zor
Hayatı ıskalamak
Islıklamak belkide
Ahhh!

İşte griye kesercesine bir karanlık tutuyorum gözlerimle
Sen yüreğinle dokun başka türlü çok güç
En içeride bir ney iniliyor duy bunu
bak burası çok önemli
Meyden içiyorlar, bir bak!
Ateşlerde harda sönüyorlar
Tüm hikaye orada içeride
Bak ama gücendirme!
İnsan sevince.. n'olur..
Bağdatın sokaklarında çingene beynelmilel bir acıdan bahsetmişti
Şimdi ağlıyorum, hikaye çok tanıdık
Aynı bize benziyor
Bir duman sarar tüm şehri sonra,
Sonrası korkum çok...

Enes AYDIN

ISLAK KÂĞIT

Bitti. Biten neydi? Kimdi?

Kırgın düşünceler, yarım kalan hayaller kimindi?

Bir sonbaharın bitmeyişi nedendi?

Boz yaprağın direnişi niçindi?

Uzun mesafeler; yolları soğuk, süresi kısa uzun mesafeler... bazen birkaç adım.

Yakın olduğu mutluluklara bu kadar uzak olan kimdi? Kimlerdi?

Gözden düşen damlalara eşlik eden kimdi?

Yanarken koruyan yürek hangi kafesteydi?

Gözleri artık görmeyen sadece hangi göletindi? siyah, sımsıcak, samimi.

Peki yarınların tükenişi neden?

Güllerin burukluğu, havanın yer değiştirmemesi neden?

Tütmesi gerekirken çatlak hâlde, donmuş bacalar neden?

Tepedeki güneşin ısıtamaması neden?

Gözlerin yüze eşlik edememesi, ağrıyan eller, acıyan parmaklar neden?

Etkili bir melodinin tepkisiz bırakışı neden?

Kim, kimler; neden, nedenler...

Bir olan neden ayrı yazılıyor ıslak kâğıtlara?

Birlerin yarısı neden büyük, kırgın, sitemli iki yarım bırakıyor ardında?

Güldürenler neden yavaşlıyor?

Damlalar neden hep aynı yere düşüyor?

Bulutlar gözlere eşlik ediyorken; gözler parlak gökyüzüne neden eşlik etmiyor, edemiyor?

Söylenmek istenen sözleri sessizlik neden haykırıyor?

Adeta pathyorken kulaklar, nasıl kayıtsız kalıyor “O Gözler”?

Sorular çok, cevaplar “Tek” iken tek olan neden uzaklaşıyor?

Sorular sadece, arayışlar başka bir kafeste...

Hani sırt ile göğüs arasında, hafif sola yakın, kocaman ama içi kimsesiz bir yer var ya.
Ait olduğun ama içinde olamadığın. Olamayacağın?

Arı bir sevinin uzaklığı...

Adil Başar ŞAHİN

